

MAGYAR A BAKON

PÁRATLAN OLDAL - LXV. évfolyam, 47. szám, 2021. november 26.

A Fidesz örökös elnöke, Orbán Viktor hosszú beszédet mondott a párt XXIX. kongresszusán. A párt tagságát ebben így határozta meg: „mi vagyunk azok a magyarok, akik hazát, hitet, anyaföldet nem cserélnék és nem adnak el”.

A szembeállításból világos, hogy a Fideszen kívüli magyarok minderre képesek és hajlandók. Ők „Gyuri bácsi világa, az ő hadserege”, akik elárulják a magyar érdekeket Brüsszel kedvéért, akik be akarják engedni a migránsokat, és klímavédelem címszóval meg akarják szüntetni a rezsicsökkentést.

Az „alkotó hazaszeretet” által vezényelt igazi magyaroknak nincs könnyű dolguk, hiszen az ellenfél sokszor álcázza magát. „Minden rókaságot kipróbáltak már.” Emlékeztet a „baloldalra átsunnyogott” Tildy Zoltánra, Veres Péter „bajszára és csizmájára”, s a közelmúltból arra, hogy „az SZDSZ bakján is ült szép, bajszos, magyar ember”.

Ezzel a metaforával átrendeződik a szemantikai mező: csak a jelenlegi kormánypárt hívei tekinthetők magyaroknak. Néhány magyar – mint a szabadelvű párt egykori elnöke, Kuncze Gábor – az idegen érdekeket képviselő párt soraiba tévedt. Őket a párt „felültette”, cifra szolgaként, parádés kocsiként szolgálták az ellenséges erőket.

Ezzel a mondattal a Fidesz elnöke nemcsak zsidó pártként bélyegzi meg az SZDSZ-t, hanem annak tagjait, szavazóit ki is taszítja a magyarságból. Ezt a következő mondat teljesen egyértelművé teszi: „Korábban kell felkelnie annak, aki át akarja verni a magyarokat.”

A becsapás nem sikerülhet. „A távlat nagyívű, a látóhatár széles, ami ránk vár, az több mint lelkesítő” – mondta Magyarország miniszterelnöke az „elsöprő társadalmi többség”-et képviselő párt elnökeként.

Aki pedig nem tartozik közéjük, az megérheti, hogy „nem lelé honját a hazában” – hogy ne csak egy fideszest idézzünk.